

PREMIJERA

2011. /12.

MUZEJ ZA UMJETNOST I OBRT
Trg maršala Tita 10, 10000 Zagreb
tel.: 48 82 111, fax: 48 28 088
e-mail: muo@muo.hr
www.muo.hr

DUBRAVKA RAKOČI

MUZEJ ZA UMJETNOST I OBRT, ZAGREB

PREMIJERA DUBRAVKE RAKOCI U STALNOM POSTAVU

JASMINA FUČKAN

Opus zagrebačke umjetnice Dubravke Rakoci formiran tijekom njene tridesetogodišnje prisutnosti na domaćoj i međunarodnoj likovnoj sceni ističe se kontinuitetom sabrane, sažete i dosljedne likovne misli. Njena ironijska racionalnost nalazi uporište u intuitivnosti djelovanja i ne potire, već naprotiv zagovara ipak primarni slikarski afinitet ove umjetnice za boju i formu te posljednično svjetlost. Bilo da je riječ o primjeni tehnike akrilika na platnu ili svjetlosnim instalacijama, njen rad uvijek je varijacija iste kontrolirane umjetničke geste na trajnu temu aktualiziranja *obojene svjetlosti u prostoru*, u smislu *markacije* susreta forme i podloge, u smislu *toposa* kao privremenog zastoja, izoliranog trenutka u dinamičkom procesu kretanja.

Uvijek je riječ o istom simboličkom „kursoru“. Krug u interpretaciji Dubravke Rakoci sažeta je forma gustoće postojanja; njegovo je ishodište u tvornoj prirodi boje, čija fleksibilna pojavnost varira od *točke* – u smislu koncentrirane jezgre kao potencijalne mogućnosti oblikovanja do *mrlje* – forme u protežnosti širenja, forme kretanja.

Ovako autentično uspostavljena i usustavljena poetika otpora prema statičnim uvjetima nastajanja slike, konvencionalnosti likovne reprezentacije, fiksiranim pozicijama uloga u umjetničkoj razmjeni vodila ju je prema širem formatu komuniciranja s okolinom.

U Muzeju za umjetnost i obrt Dubravka Rakoci nalazi mogućnost interakcije s okolinom na neočekivanim mjestima, mjestima koja uobičajeno izmiču gledanju i viđenju, mjestima koja se podrazumijevaju kao granice percepcije – podovi i stropovi. Od atrija Muzeja kroz tri kata Stalnog postava autorica zacrtava putanju kretanja prostora i kretanja prostorom, slijedeći bridove njegove arhitektonske zadanosti i humanizirane krivulje kretanja posjetitelja.

Arhitekturu dotiče ozračjem boje, prostor obilježava tragovima njene eterične prisutnosti, a u materijalni sadržaj stalnog postava Rakoci implementira svoje objekte. U njenoj interpretaciji to su instrumenti discipliniranja svjetla, svođenja difuzne pojave u koncentrirani kalup forme.

Naizgled, u svijet objekata primijenjenih umjetnosti i umjetničkih formi stalnog postava MUO Rakoci uvodi predmete čija metalna konstrukcija kombinira tri različita materijala – bakar, mjed i aluminij.

Nadalje, Rakoci poštuje konvencije muzealne prezentacije – njeni objekti smješteni su u prostoru sukladno ostalima: slobodni u prostoru, nedodirljivi unutar staklene vitrine, stabilni u kadru arhitektonskog okvira.

Ovim mimikrijskim postupkom Rakoci u stalnom postavu MUO ostvaruje subverzivni obrat; u svijet predmeta ravnopravno unosi i izlaže nešto sasvim nematerijalno – svjetlo kao artefakt koji prepoznajemo u formi nematerijalnog otiska njene autorske prisutnosti. Točke, istovremeno fiksirane i lebdeće, namjerne i nehitične, koncentrirane i razlivenne. Unutar stalnog postava muzeja, intervencija Dubravke Rakoci pozicionira se prvenstveno u vidu umetnute autorske sekvence i zapravo je očekivana nadogradnja njene trajne umjetničke opsesije.

Diskretnu sažetost svoje misli Rakoci ističe odabirom graničnih boja spektra. Crvena i plava sažimaju senzualnu i sublimnu komponentu našeg „obojenog“ svijeta. U subjektivnom dojmu one sažimaju osjetilno i transcendentno, fizičko i metafizičko, vanjsko i unutrašnje u krajnje općenitom značenju.

Ovdje i sada, podvlače temu materijalizacije svjetla – dematerijalizacije objekta, izoštravajući trajnu „muzejsku“ napetost između stvarnog i simboličkog, tvarnog i fluidnog, sadašnjosti objekta i njegove imaginarne slike u interpretaciji.

DUBRAVKA RAKOCI

Rođena u Zagrebu 1955. Diplomirala slikarstvo na zagrebačkoj Akademiji likovnih umjetnosti. Izlaže od 1979. Born in Zagreb. Graduated in painting from the Zagreb Art Academy. Exhibits from 1979.

RADOVI U JAVNIM ZBIRKAMA I MUZEJIMA / WORKS IN PUBLIC COLLECTIONS AND MUSEUMS

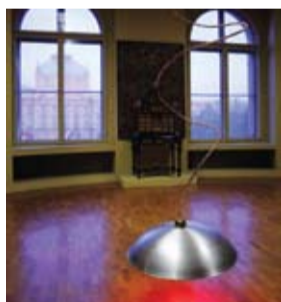
Muzej savremene umjetnosti, Sarajevo; Moderna galerija, Zagreb; Muzej za umjetnost i obrt, Zagreb; École d'Art d'Aix-en-Provence, Aix-en-Provence; Centro Arte Contemporanea Spazio Umano, Milano; Muzej suvremene umjetnosti, Zagreb; Neue Galerie, Graz; Galerija umjetnina, Split

IZLOŽBE / EXHIBITIONS (izbor / selection)

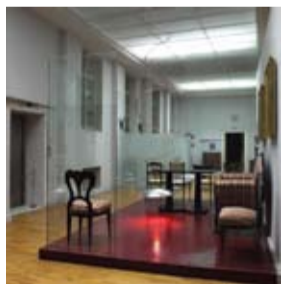
2011 • PREMIJERA, MUO, Zagreb • **2007** • CENTRAL EUROPE REVISITED I Schloß Esterhazy, Eisenstadt • **2006** • CRTEŽI, Dom HDLU, Galerija Prsten, Zagreb • **2004** • CRVENA-PLAVA, Galerija umjetnina, Split • **2003** • GLIPTOTEKA, Gliptoteka HAZU, Zagreb • SVJETLO, Dom likovnih umjetnika Ivan Meštrović, Zagreb • **2002** • PROLAZ, Mestna galerija, Ljubljana (samostalna izložba) • MONOKROMI, Umjetnički paviljon, Zagreb • **2001** • ULAZ, Gliptoteka HAZU, Zagreb • **2000** • KONKRETNA UMJETNOST u srednjoeuropskim zemljama od 1945. do danas, Város Művészeti Múzeum Képtára-Győr, Győr • **1999** • DRUGA PLAVA, Arterija, Zagreb (samostalna izložba) • BOJA, Salon galerije Karas, Zagreb (samostalna izložba) • SARAJEVO 2000, Muzej savremene umjetnosti, Sarajevo • **1998** • Centro Arte Contemporanea Spazio Humano, Milano (samostalna izložba) • Nuevo Arte de Croacia, Museo de Arte Contemporaneo, Buenos Aires; São Paulo • **1997** • Galerija Meštrović (Mletačka kula), Split (samostalna izložba) • **1996** • (ANTARCTICA) BRAHMA, Nächst St. Stephan, Beč • **1995** • SELFCONSTRUCTION, 20er Haus, Museum moderner Kunst Stiftung Ludwig Wien, Beč • **1994** • Galerija Dante, Umag (samostalna izložba) • **1993** • 45TH VENICE BIENNALE: THE COEXISTENCE OF ART/LA COESISTENZA DELL'ARTE, Venecija • IFA-Galerie, Bonn (samostalna izložba) • IFA-Friedrichstrasse, Berlin (samostalna izložba) • **1992** • SUVREMENA HRVATSKA UMJETNOST, Ernst Muzeum, Budimpešta • TERITORIJI, Gliptoteka HAZU, Zagreb • KONTRAPUNKT, Lorette (Art transit), Marseille (samostalna izložba) • **1991** • Sala Umberto Boccioni, Milano (samostalna izložba) • Galerija suvremene umjetnosti, Zagreb (samostalna izložba) • **1990** • FAÇADES IMAGINAIRES, Grenoble • Künstlerhaus Bethanien, Berlin (samostalna izložba) • **1988** • CRTEŽI, Galerija PM, Zagreb (samostalna izložba) • Riverside Studios, London (samostalna izložba)

CRVENA (RED), 2005, THE SECOND BEIJING INTERNATIONAL ART BIENNALE, Peking

PROSTORNI CRTEŽ (SPACE DRAWING), 2011, bakar, mjed, aluminij (copper, brass, aluminum), MUO, Zagreb

PROSTORNI CRTEŽ (SPACE DRAWING), 2011, bakar, mjed, aluminij (copper, brass, aluminum), MUO, Zagreb

PROSTORNI CRTEŽ (SPACE DRAWING), 2011, bakar, mjed, aluminij (copper, brass, aluminum), MUO, Zagreb

PROSTORNI CRTEŽ (SPACE DRAWING), 1990, žica (wire), Künstlerhaus Bethanien, Berlin

AKVAREL (WATERCOLOUR), 2004, 450 x 450 cm, akril/platno (acryl/canvas), Galerija umjetnina, Split

CRVENA (RED), 2003, 450 x 450 cm, akril/platno (acryl/canvas), Gliptoteka HAZU, Zagreb

MUSEUM OF ARTS AND CRAFTS, ZAGREB

DUBRAVKA RAKOCI'S PREMIERE IN MUSEUM'S PERMANENT COLLECTION

JASMINA FUČKAN

Oeuvre of Dubravka Rakoci, Zagreb-born artist, was formed over her thirty-year presence in domestic and international art scene. It distinguishes itself with a continuity of compiled, concise and consistent artistic thought. Her ironic rationality is grounded in the intuition of action and it does not invalidate, but rather advocates this artist's primary painterly affinity for color and form – and consequently light. Whether it comes from applying techniques of acrylic paintings or light installations, her work has always been a variation of a controlled artistic gesture on the constant theme of actualizing *painted light in space* – in terms of *marking* the encounter of form and surface, in the sense of *topos* as a temporary halt, an isolated moment in dynamic process of movement.

It is always about the same symbolic “cursor“. Circle, in the interpretation of Dubravka Rakoci, is a summarized form of the density of existence. Its starting point is in the essential nature of color, and its flexible prevalence varies from *dot* – in a sense of concentrated nucleus as a potential option of form, to *blot* – a form of extension of the expansion, a form of movement.

This authentically established and systematic poetics of resistance to static conditions of creations of images, the conventionality of artistic representation and fixed positions of the roles of artistic exchange, led her to a wider format of communication with the environment.

In the Museum of Arts and Crafts, Dubravka Rakoci finds the opportunity to interact with the environment in unexpected places: places that normally elude the sight and the view, places that are understood as limits of perception – floors and ceilings. From the Museum's atrium through three floors of permanent collection, the author outlines the path of motion of space and movement through space, by following the edges of its architectural givens and humanized curves of visitors' movements.

Architecture is touched with the atmosphere of color; space is marked with traces of its ethereal presence. Rakoci implements her objects in the substantive content of the Museum's permanent collection. In her interpretation those are the instruments for disciplining light, reducing the diffusion phenomena in a concentrated form of the mold.

Seemingly, the world of applied artworks and art forms of the Museum's permanent collection is infiltrated by Rakoci's objects, whose metal structures combine three different materials – copper, brass and aluminum.

Furthermore, Rakoci respects the conventions of “museum” presentation – her objects are located in space in relation to others. Free in space, untouchable inside glass cabinets and stable in the frame of the architectural framework.

Within the Museum's permanent collection, Rakoci achieves a subversive twist with this mimetic process. She introduces and displays something intangible in a world of objects, in its own right – light as an artifact, which we recognize in a form of intangible impression of her authorial presence. Dots - fixed and floating, deliberate and inadvertent, concentrated and diffused. Within the Museum's permanent collection, Dubravka Rakoci's intervention is positioned primarily as an inserted authorial sequence and is actually an expected upgrade of her permanent artistic obsession.

Discrete brevity of her thoughts Rakoci enhances with the selection of spectrum's bordering colors. Red and blue summarize the sensual and sublime component of our "colored" world. In a subjective impression, they summarize the sensory and transcendental, the physical and metaphysical, the external and internal in an extremely general sense.

Here and now, they underscore the theme of materialization of light – dematerialization of object, by sharpening the permanent “museum” tension between the real and symbolic, material and fluid, the “presentness” of object and its imaginary image in the interpretation.

NAKLADNIK / PUBLISHER: Muzej za umjetnost i obrt, Zagreb
ZA NAKLADNIKA / FOR THE PUBLISHER: Miroslav Gašparović
FOTOGRAFIJE / PHOTOGRAPHS: Srećko Budek, Nino Semialjac, Zoran Alajbeg, Jasenko Rasol, Boris Gaberšček
PREDGOVOR / PREFACE: Jasmina Fučkan
PRIJEVOD / TRANSLATION: Dunja Nekić
POSTAV IZLOŽBE / EXHIBITION SET-UP: Dubravka Rakoci, Katarina Bence
TEHNIČKA REALIZACIJA / TECHNICAL REALISATION: Antun Brkić, Tomislav Koreni, Velimir Matijašić
OBLIKOVANJE DEPLUJANA / DESIGN: Dubravka Rakoci
TISAK / PRINT: Kerschhoffset
Naklada / Circulation: 500

Zadatak je naći odgovarajući oblik dijaloga umjetnost – obrt. Trenutak odličan. Mogućnosti izazivačke. A sada treba objasniti. Slikom?

Rad je isti, oblikovan prostorom/podlogom/površinom. Promijenjen je plašt. Materijali su bakar, aluminij i mjed.

Prostor određuje prostiranje ne više površine platna na zidu, nego visine objekta u prostoru. Boja ne okupira prostoriju nego samo njoj dodijeljen, usmjeren dio unutar vitrine ili sobe.

The task is to find an appropriate form of dialogue Art – Craft. Moment is excellent. Options provocative. And now to explain. With a picture?

Work is the same, shaped by space/base/surface. Cloak has changed. Materials are copper, aluminum and brass.

Space determines expansion, but not of the canvas surface on the wall, but the height of the object in space. Color does not occupy space, but only the assigned, directed part within a showcase or a room.

D. RAKOCI

PLAVA (BLUE), 2011, plavo svjetlo (blue light), MUO, Zagreb

CRVENA (RED), 2011, crveno svjetlo (red light), MUO, Zagreb

PROLAZ (PASSAGE), 2002, linija svjetla (light line), Mestna galerija, Ljubljana

UVERTURA (OUVERTURE), 1998, plavo svjetlo (blue light), Muzej suvremene umjetnosti, Zagreb

BIJELA (WHITE), 1999, bijelo svjetlo (white light), Salon Galerije "Karas", Zagreb